

SZABÓ HIRLAP

Megjelenik minden hó 3-ik vasárnapján.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 2 kor. 40 fill. félévre 1 kor. 20 fill.

Egyes szám ára 20 fillér.

SZERKESZTŐ:

ZALAI JÁNOS.

Szerkesztőség: VII., Holló-utca 10.

Kiadóhivatal: VIII., Baross-utca 38.

Szerkesztővel értekezni lehet minden hétfőn és csütörtök este 8-9-ig VIII., Szentkirályi-u. 4. sz. alatt.

Előfizetési felhívás.

A «SZABÓ HIRLAP» eme példányát, midőn közreadjuk, bizalom és kétség remény és aggodalom vergődik a lelkünkben aziránt: vajjon a közjó előmozdítására irányuló törekvésünk és küzdelmünk a szabó-kisiparosok és munkások körében visszhangra fog-e találni; vajjon az egymásra utalt tényezők, kik sorvasztó gazdasági viszonyok között tengetik napjaikat, meg fogják-e érteni az idők intó szavát, a haladó kor követelményét, mely erősen, hevesen és szenvedélyesen követeli tőlük: **a szervezkedést.**

Eme cél érdekében tollunkkal nem az elméletek szabályait akarjuk kiszolgálni, hanem a **népélet szükségseit.**

Közvéleményt óhajtunk teremteni, **eszméket akarunk terjeszteni, védeni iparkodunk a jogot és kemény gerinccel ellentállni szándékozunk az önkénynek.**

A «SZABÓ HIRLAP» felkarolni fogja mindama szervezetek egyesületi ügyeit is, melyek a szabóiparhoz tartoznak, hogy ekként **az illető egyesület terén előforduló minden mozzanatnak hű tükre, igazi naplója legyen.**

Igyekezettünk oda irányul, hogy egy szókimondó, radikális, hasznos organummá fejlesszük eme lapot s hogy az a **kisiparosok és a munkások igaz ügyének, jogos küzdelmének** előbbrevitelét szolgálja.

Törekvésünket képezi, őrt állni a népjogok várfalának kitördelt réseinél, hogy hatványozott erővel és reménnyel felülelhessük mindazokat, kik velünk karöltve harcolni el vannak tökélve.

Jöjjetek tehát szaktársak támogatásunkra azáltal, hogy előfizettek a «Szabó Hirlap»-ra, melynek ára

Egy évre 2 Kor. 40 fill.

Fél „ 1 „ 20 „

Negyed évre — „ 60 „

Az előfizetési pénzek (legcél-szerűbben postautalványon) a «Szabó Hirlap» kiadóhivatalába (Budapest, VIII., Baross-utca 38) küldendők.

Szaktársi üdvözléssel

a „Szabó Hirlap“ szerkesztősége.

Ünnep előtt.

Tavaszi derekán, midőn a remény éltető napsugara üdíteni kezdi a műhelyek lakóinak elzsibbadt kedélyét, akkor a munkálkodó nép bizodalma és ereje megizmosodik a jobb jövő hitében. — Szívük élénkebben dobog, vérük felpezsdül, lelkük ünnepi ruhát ölt, miután nemsokára — május elsején — ismét dicsőíthetni fogják eszméiket és ünnepelhetni fogják a verejtékes munka közeledő győzelmét.

Igen, május elsején ünnepelni fog a jogérzettel megedzett munkálkodó nép.

Munkás és kisiparos otthagyja majd eme napon hétköznapi munkáját, leteszi kenyérkereső szerszámát és csodálatos önzetlenséggel eleget fog tenni szíve sugallatának, elméje parancsának, hogy ily módon igazolja szolidaritását, együvértartozását.

Gyűlések fogják eme napon hirdetni a munkásnép nemes, igazságos és tiszteletreméltó törekvéseit; kiharcolásra fogják serkenteni a küzködőket és lelkesíteni fogják munkástársaikat, (kik erős lélekkel türik a gazdasági élet rettenetes szenvedéseit) a szolidáris küzdelemre, hogy ama vágyak és kivánságok, melyek lelkükben oly élénken lobognak — legális módon megvalósulhassanak.

A szervezett munkásság eme ünnepének társadalmi fontosságát az osztálytudatra ébredt nép már mindenütt elismeri, sőt napról napra jobban érzi az ő együttműködésének súlyát és hatalmát. — Eme a meggyőződés szilárdult tudat egyesíti immár a munkástársadalom minden rétegét; ünnepi hangulatban tömörül eme napon és zárt sorokban, lelkes érzelmeinek hangoztatásával, keserveit zengő és reményteljes jövőjét dicsőítő dalának harsogása mellett végighullámszik a széles utakon, hogy tudomást vegyennek tisztos törekvéseinek és óhajainak méltányosságáról és jogosságáról.

Ha meghallják mindenütt a munkásnépnek a csontig ható érveit, mely szerint ők nem lidérczűtek után, hanem reális célok felé törekszenek, úgy a mi reményeink fája is kiszőlhet és nem fogjuk többé hallani az örök siránkozást, a szívtépő panaszt.

A szervezett munkások kongresszusa.

Husvét napjaiban, midőn oly hűvös tavaszi szél himbálta meg a városliget rügyektől duzzadó fáinak lombjait, tartotta meg a nemzetközi szociáldemokratapárt a maga országos gyűlését

Az országos gyűlés napirendjének tengelyét, sarkalatos pontját, a párt új programjának a megállapítása képezte.

A három napig tartott gyűlésen megvitatták még az aktuális kérdéseken kívül a szervezkedés kiterjesztésének, a pártadó fizetésének és az önálló vámterület szükségének nagy horderejű kérdéseit is.

Az új pártszervezkedés javaslatát hosszas vita után névszerinti szavazással elfogadta a kongresszus s ezzel elhatározta a párt, hogy a megyénként ágítáló bizottságokat a kerületi szervezetek fogják összekapcsolni az országos központtal: Kimondták továbbá, hogy a párt tagja csak az lehet, a ki a párt teljes programját elfogadja. Nevezetes ujtítás az is, hogy a párt minden tagja, havonta négy fillér pártadót fizet ezentul a párt céljainak anyagi fedezésére.

A gazdasági helyzet kérdésének tárgyalásánál a pártvezetőség határozati javaslatot terjesztett a nagygyűlés elé a védővámokra vonatkozólag. Szükségesnek tartja a védővámokat s ezekkel kapcsolatosan az önálló vámterületet; hangsúlyozza azonban, hogy nem a függetlenségi-párt megokolása alapján, a mely az önálló vámterülettől a kisipar fellendülését reméli, hanem miután az éper ellenkező szempontokból felel meg a párt céljainak. A tanácskozás tárgysorozatának végén a héttagu pártvezetőséget és az öttagu ellenőrző-bizottságot választották meg.

A választás eredményének kihirdetése után Bokányi Dezső hosszabb beszéd kapcsán ismertette az új pártprogramot és a szociáldemokrata-párt követeléseit.

A programba foglalt követelések két csoportra oszlanak; még pedig az egyik: az ipari — és közgazdasági, a második: a politikai követelményeket sorolja elő.

Mindeme követelmények olyanok, hogy napról-napra jobban behatolnak a szélesebb rétegekbe, átmennek a köztudatba, és méltánylásban — idővel pedig — támogatásban fognak részesülni minden számot tevő tényező részéről.

A szalontai nagygyűlés.

Miként a fővárosban, úgy Nagyszalontán is országos-gyűlést tartott a szervezett munkásnép ama tekintélyes csoportja, mely némi elvi differentia folytán, az újjászervezett szociáldemokratapárt zászlaját követi.

Eme kongresszuson is jelentékeny számban jelentek meg a párthívek és az a tünet, hogy a tavalyi hasonló kongresszus óta, számuk jelentékenyen megnövekedett.

A tanácskozás, melyben helyzetüket és teendőiket beszéltek meg, a legpéldásabb rendben, komolysággal folyt le és a tárgya-

lásból kitűnt, hogy képzettséggel, tanultsággal fognak a munkájukhoz és minden cselekedeteiket a nyugodtság jellemzi.

Reméljük, hogy ha azon elvi ellentét, mely e két hasonló tábor elválasztja, valami uton-módon kiegyenlített és azon izzó személyes harag megfelelő alakban köztük megszüntetettik, úgy a folyton fejlődő élet követelményei realizálni fogják terveiket, a melyek komolyság és alaposság tekintetében tulszárnyalják a mai gazdasági rendszer szabályait.

Elmélkedés május elsején.

Meg csak egy pár nap és újból itt lesz május elseje. Az a nap, melyet a munkásnép milliói immár több egy évtizednél ünnepnek avattak. És azóta évről évre mind szélesebb körben találkoznak egymással ünneplés céljából, a munkásnép százerei világszerte.

A munkásság sokasága tömörülve, csoportosulva, egy hatalmas tábor képezve, a legpéldásabb rendben és egyetértésben vonulnak végig a városok utcáin az ünnepek színhelyére. S ott mindenek előtt számot adva a lefolyt év jelentékenyebb eseményeiről, meghatározzák a következő év szervezkedési és tömörülési módjait. Mind egy torokból halatszák a fogadalmak jelszava. „Nem pihenünk, míg életfeltételeink, emberhez méltó módra biztosítva nem lesz.

Ily leszámolás és fogadalom fogja ez év május elsejének ünnepét újból is koszorúzni! Számon fogja adni a munkásság, hogy az elmúlt évben hány ezren voltak munka, kenyér és lakás nélkül. Számon fogja adni, hogy millióknak még csak a legszükségesebb ruházatra sem telt jövedelmükből! Levegőt hasító hanggal fogják elmondani, hogy a megélhetési viszonyok szembeszökő módon rosszabbodtak, holott azoknak javulni kellett volna!

Igy mi is szabó kisiparosok és munkások elmondhatjuk, hogy helyzetünk az utóbbi évek óta annyira visszafeljődött, hogy még az imádkozás sem segít helyzetünkön, amint ez valaha a régieknek segített szokott. Mert az ingyen kenyérszótó üzletek felmentettek bennünket ebbeli fáradságtól. A jómódu, nemeslelkű „embertársaink“ ily módon gondoskodtak rólunk, hogy családostul a viszonyok romlottsága miatt éhen ne pusztuljunk, ami elvégre mégis csak szerencse, hogy van! mert tekintve helyzetünk súlyos voltát és szervezetlenségünket éhen, vagy börtönben pusztulnánk el.

De, ha a viszonyok így tovább fejlődnek, s mink e fejlődést ily tétlenül fogjuk szemlélni mint idáig, akkor megérhetjük rövidesen, hogy még ingyen kenyér osztók sem lesznek, kik helyzetünket enyhítsék. Hogy aztán mi lesz? az ez időszerint titok! És hogy ennek megoldására egyáltalán szükségünk ne legyen, kell hogy a szabó kisiparosok és munkások május elsején egymásnak kezét nyújtva, azt a szent fogadalmat tegyék, hogy haladéktalanul közösen hozzáfognak a szervezkedés munkálataihoz.

Hiszen, ha az élet fenyegető hullámai csak egy pillanatig is megfigyeljük, úgy ijesztő színben látjuk létünk biztonságát, Látni fogjuk, hogy erőnkön túl dolgozunk. Megélhetésünk bizonytalan. Egészségünk alig van, tekintélyünk nincs, családi boldogságunk szétrombolt, jövedelmünk pedig csupán az éhhaláltól ment meg bennünket. Tanulnunk, tapasztalatokat kell gyűjtenünk hogy a társadalom és a tőke előnyösítettjeinek kapzsiságától immár szabadulhassunk.

Tény, hogy minden iparág a legsúlyosabb viszonyokkal küzd, de a mi iparunkhoz képest mégis alig található egy szakma, melynek tényezői oly romlott viszonyok között legyenek kénytelenek életüket tengetni, mint épen a szabó ipar üzöi már idők hosszú sora óta.

Kétségtelen ennélfogva, hogy emberhez méltó életfeltételekhez óhajunk jutni, mivel természetadta jogunkat is képezi ezen törekvés. Önmagától pedig csak elvéve szokott teljesülni ily kívánság. Míg ha közösen törekszünk célunk felé akkor elmaradhatatlan az eredmény!

És mégis mit tettünk ezideig ennek megvalósítása érdekében? Semmit! Mert amit tettünk, az szót sem érdemel.

Felre tehát minden idő vesztegetéssel, itt az alkalom; itt van május elseje. Fogjon kezét szabó kisiparos és munkás, mutassuk meg testvéri szeretetünket azáltal, hogy szervezkedünk közösen, emberhez méltó életfeltételekért!

Krick Károly
(Esztergom.)

Levél a szerkesztőhöz.

A „Szabó-Hírlap első számában, „kisiparos és munkás“ cím alatt egy cikk jelent meg. Igazán örvendek, hogy a kisiparosok és munkások együttes szervezkedésének szükségességét oly irányban tárgyalja ama cikk, mely egyedül vezethet azon célhoz hogy egyszer már a mi szakmánknál is egészségesebb állapotok uralkodjanak.

Öszintén szólva, szégyenlem magamat, — hogy akkor, midőn már más munkásszervezetek, olyan modern alapon állnak, amelyen minden céltudatos munkásszervezetnek haladnia kell, hogy gazdasági és politikai téren, mint „tényező“ szerepelni akar, nekünk szabóknak pedig, még most is csak a szervezkedésnek szükségességét kell hangoztatnunk. Beteg sőt sorvasztó állapot ez szégyenletes is, és ha e beteges állapotnak megszüntetésére, közös erővel, céltudatos szervezkedéssel, utját nem álljuk, úgy valóban megérdemljük azt a sorsot, a melyben jelenleg színlődünk.

Mi ezen betegségnek a kuforrása? A bizalmatlanság egymás iránt, a széthuzás és az, az eléggé nem ostarozható indifferentismus, melybe mi szabó-munkások és kisiparosok a saját érdekünk ellenére, leledzünk. A n e m b á n o m s á g, és n e m t ö r ö d ö m s é g, és a várás, míg a „sült galamb a szánkba repül“, már egészen eltompította még gondolkodótehetségünket is. Ez az a sorvasztó betegség, amelynek, hogy gátat vehessünk, egyedüli orvossága, csak egy lehet a munkásoknak és kisiparosoknak céltudatos együttes szervezkedése.

Egy „kör“ már van Budapesten, az „egyenruha-készítők köre“, mely ily irányt szabott működésének, csak hogy annak alakuló ülésén is azt tapasztaltam, hogy éppen azon szaktársak, kiknek szervezkedésük fogva, az előfordult „ellentéteket“ elsimítani kellett volna, azt inkább oly módon elmérgesítették, mely a szervezkedésre semmi „előnyvel“, sőt inkább sok „hátránnyal“ járt. És miért? mert az elnök személye nem imponált, kit pedig háromszoros többséggel választottak elnöké. Kérdem elég ok e ez arra, hogy egy együttes szervezkedést megakasszunk? Nem! először mert nem parlamentáris, hogy ha a kisebbség a többség határozatának meg nem hajol, másodsor pedig, mert nem az elnök személye, a fő, hanem a szervezkedés.

Tehát, nemcsak az indifferens, hanem a szervezettnek tartott elemek is megátalhatják a céltudatos szervezkedést, de csak azok, kik személyek ellen és nem az igaz ügyért küzdenek.

Azért munkástársaim fogjunk kezét, szükségünk van rá, és ha előre akarunk menni, nem hátra úgy egy út van előttünk, mely oda vezet, ez pedig a mesterségesen felállított válaszfalnak ledöntése.

Munkás és kisiparos együttes szervezkedése.
Urban József

Szemle.

Május elseje. Bár az élet május elsejét a költőzködés napjává degradálta, mindazonáltal nemcsak gondot, de örömet is fakaszt az illatos május hajnala. — A munka eme örömnapiján minden szervezet agítál a három nyolczas szám érdekében. E napon kevesen gondolnak arra, ki az eszme, kinek a dicsősége eme elvitathatlanul hasznos munka- és életbeosztás. — Ujzeland szigetének fővárosában Wellingtonban, 1840-ik évben egy londoni munkás Parnell Duncan csak azon feltétel alatt akart társával munkát vállalni, ha tőlük csak napi 8 órai munkát követelnek. Agitációja folytán kívánságát teljesítették, sőt a város a 8 órai munkát törvénybe is iktatta. Előbb-utóbb az eszme, a melyet hódító utjában feltartani nem lehet, mindenütt győzni fog.

Az országos iparegyesületnek a napokban tartott ülésében dr. Soltész Adolf, ki az iparügyi érdekeket jeles tollával

szolgálja — az egyesületi éremmel való kitüntetésre, a budapesti szabóiparosok termelő és hitelszövetkezetét ajánlotta, a mely — szerinte — példaképe az ipari szövetkezeteknek. — A gyűlés eme ajánlatot egyhangulag elfogadta.

Ujságcím-változtatás belügyministeri rendelet folytán A belügyministerium egy érdekes rendeletéről értesülünk, a mely szerint egy lap szerkesztője utasítatik, hogy a szerkesztése alatt megjelenő lap címét és alakját akként változtassa meg, hogy az egy más a rendeletben megnevezett lappal összetéveszhető ne legyen. — E rendelkezés indoka az, hogy az ujonnan indított lap a cím hasonlatosságánál, alakjánál és beosztásánál fogva is egy régebbi hasonlirányu lappal könnyen felcserélhető s így a közönséget könnyen tévedésbe ejtheti, a mi sajtórendőri szempontból meg nem engedhető. Együttal a belügyminister figyelmezteti a polgármestert. — hogy: új lapok megindításának bejelentésénél fokozottabb figyelem fordítandó arra, hogy az új lap egy már létező régi lap címéhez hasonló és így a közönség megtévesztésére alkalmas ne legyen.

Szabók védjegye. Bécsben a nő-szabók érdekes módját eszelték ki annak, hogyan kell a műhely-tulajdonosokat rákényszeríteni a munkabér-díjszabás elfogadására. Az eszköz erre egy védjegy, melyet az a szabómester van jogosítva használni, akinek az arra illetékes munkás-egyesület azt megengedi. Az egyesület pedig csak olyan műhely tulajdonosnak ad ilyen védjegyet, aki kötelezi magát a munkabér-szabályzatnak, valamint az egészségügyi követelményeknek betartására. Hatályossága a védjegynek abban áll, hogy az összes szabó — s egyéb szervezetekben levő munkások elhatározták, miszerint csak védjegyes cégek-nél fogják beszerezni ruhaszükségletüket így a maguk, mint családtagjaik részére.

Betegsegélyző-pénztári irodavezető felmondási ideje a Kuria elvi jelentőségű határozata értelmében egy esztendő. Eme határozat, mely egy ipartestületi betegsegélyző pénztártól elbocsájtott irodavezető peres ügyéből keletkezett a budapesti törvényszék kimondotta: hogy a fontosabb teendőikkel megbízott és nagyobb fizetés mellett alkalmazott magánhivatalnok felmondási ideje törvényes gyakorlatunk szerint egy év. Felelőbeszések folytán a Curia (: 6498/902) a törvényszék ítéletét, az abban foglalt okok alapján, érvényre emelte

Szőkevénytanoncok felfogadása és alkalmazása nem képez kihágást. A kereskedelemügyi ministerium ez évi március hó 14-én 15.362 sz. alatt a következő elvi határozatot hozta: Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye alispánja H. I. iparos ellen L. A. nevű szőkevénytanoncznak szabályszerű szerződés mellett történt felfogadása és alkalmazásában tartása miatt indított ipar-kihágási ügyben az alispán az elsőfoku iparhatósági ítéletet megváltoztatta spanaszoltat az ellene emelt kihágás vádja és következményeinek terhe alól felmentette és a további eljárást beszüntette. A ministerium ezt az ítéletet helybenhagyta.

Az ülés (sitz) munkáról.

Schwidland tanár most megjelent munkájában olvasható, hogy üléses munkások már a 13. és 14. század óta találhatók az olasz, francia és német textiliparban. Eppen ilyen régiek az ellene felhangzó panaszok is A legújabb korban az üléses munkások száma növekedett. A műhelylyel bíró iparosok panaszai érthetők: a bérlő mindig olcsóbb, mint ők, minthogy ezek a műhely vagy gyár költségeit megtakarítják és adóztatásnál is kényelmesebb helyzetben vannak. Rossz üzleti viszonyok mellett inkább szünetelhetnek: semmiféle tőkék sincs

állandósítva, semmi gépjök nincs, mely megrozsdásodnék, ha az üzem szünetel; ezek a munkások számát a szükséglethez képest leszállíthatják, anélkül, hogy felmondásra volna szükség, reájok nézve nem léteznek munkásvédelmi szabályok. A műhelyekben dolgozó munkások pedig az ülése munkások viszont az alacsony bérek, az igen hosszú munkaidő, az egészségtelen munkahelyiségek, a női munka nagy elterjedése és egyéb miatt Mikép lehet ezeken a bajokon segíteni? A befejezett bécsi szabósztrájk alkalmával két javaslat is merült fel: a legkisebb bérek megállapítása és az otthon készült cikkek megjelölése, miáltal a közönség ezek vételétől tartózkodnék. Schwiedland ezeket a rendszabályokat nem tartja kielégítőnek Neki Európában kivihetetlennek látszik a legkisebb bérek általános megállapítása. Az áruk megjelölésének pedig az a célja, hogy a közönség figyelmét felhívja az egészségre gyanus viszonyok közt készült árukra. Sokkal fontosabbnak találja a szerző, hogy a nyilvános testületek, állami közegek, alapítványok stb. mint megrendelők egyszersmind a bérek megállapítására is gondoljanak, melyeket a szállító munkásainak fizetni kötelek. A hadsereg, hadi tengerészet, kórházak, rendőrség, tűzör-ség, a felügyelők, szolgálók stb. ruházati szükségletét ilyen bérlők látták el, mivel éppen ők a legolcsóbb vállalkozók. Ilyen esetekben tehát a szerződésekbe bérzáradék volna felveendő.

Bérharcz.

Mig Nagyvárad, Debreczen, Fiume és Brassóban a szabómunkásság bérmozgalma kielégítő eredménnyel végződött, addig ama bérharcz, melyet a varrógép tünderei a derék, kitartó és jobb sorsra méltó szabónok — Nagyváradon folytatnak, még most sem ért (tudunkkal) véget. A közönség rokonszenve a küzdő munkások iránt oly erős, hogy a sztrájkoló nők miként írják javára húsvét másnapján a kereskedelmi csarnokban hangversenyt rendeztek. A prologus dr. Dési Géza ügyvéd tartotta, a program többi számain pedig neves művészek töltötték be.

Sztrájk Karácsony László szabó cégnél.

Karácsony László szabócégnél, az összes munkások e hó 16-án beszüntették a munkát és bérharcba léptek. Okot erre fenti cégnek azon rendelkezése szolgáltatott, miszerint a cég napszabókat egy „léghuzamos“ szobába akarták áthelyezni, azonkívül pedig a cég egyik alkalmazottjának a munkásokkal szemben tanúsított durva és minősítetlen viselkedése.

A munkások követelik, fenti rendelkezés visszavonását Karácsony Dezsőnek, az üzletből való elbocsajtását, emberekhez illő bánásmódot és a munka-bérnek felemelését, mégpedig nagymunkánál 1 korona, kis munkánál 40 fill.

— Szabómunkások és kisiparosok! Karácsonyi László cégnél munkát ne vállaljon senki.

Egyesületi hírek. Meghívó.

A „Budapesti egyenruha-készítők köre“ 1903 április hó 26-án d. u. pont 3 órakor Szentkirályi-utca 4. sz. alatt Ujhelyi (Suli) féle vendéglő udvari helyiségében taggyűlést tart, melyre a t. tagtársakat meghívja.

Nagy Mihály
jegyző.

Bálint Menyhért
elnök.

NAPIREND:

- I. Elnöki előterjesztés a kör helyiségének változtatása ügyében.
 - II. Netáni indítványok.
- A napirend fontosságánál fogva összes tagtársaink pontos megjelenését kérjük.

Jegyzőkönyv. Felvétel a „Budapesti egyenruha készítő körének 1903. április hó 6-án tartott rendes választmányi ülésén. Jelen vannak Bálint elnök, a tisztviselők és a választmány teljes számban. Elnök üdvözlő a megjelent tagokat a gyűlést megnyitja Jegyzőkönyv felolvasatott. Dorozsmai pénztárnok előterjeszti a március havi kimutat st. Bevétel volt 129 korona 36 fillér kiadás 12 korona 69 fillér, maradvány 116 korona 67 fillér. Elnök sajnálattal jelenti, hogy az újonnan megválasztott alelnök Lobkovitz István, ki a körnek alapítója és legbuzgóbb tagja volt Pozsonyba költözött. Dadi titkár jelenti, hogy március hóban 4 új tag iratkozott be, tudomásul vétetett. Jelenti egyben, hogy Auer Kamilla k. a könyveket ajándékozott a körnek; jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. Spitz jelenti hogy a március 15-iki estély tiszta jövedelme 8 korona 38 fillér.

Elnök előterjeszti Ujhelyi vendéglős ajánlatát mely szerint nevezett vendéglős a kovács-segédék által birt külön helyiséget felajánlja az egyenruhakészítők körének. Tekintve, hogy a jelenlegi helyiség nem felel meg a kör céljainak, a mennyiben, sem vita estély, sem felolvasást tartani nem lehet, ajánlja hogy küldjön ki a választmány egy bizottságot, ki a vendéglőssel a feltételeket megállapítsa, és megegyezés esetén a szerződést megkötse, Spitz, Nagy Zs. Dadi, Taisz, Urbán, hozzászólása után, az elnöki javaslatot egyhangulag elfogadták. Elnök indítványa folytán taggyűlést tartása, április 26-án a Szent király-u. 4. sz. alatti udvari helyiségben elhatározatott.

A budapesti nőruha készítő segédék körének tagjai között mind nagyobb érdeklődés nyilvánul ama felolvasások iránt, melyek a kör hétfői társasestélyein Benedek elvtárs által tartatnak. A felolvasó, ki előadásának tárgyát a világtörténelemből meríti, a mult eseményeit oly gondolatgazdag kritikával érkezik ismertetni, hogy a tagok abból nemcsak levonják, de meg is szívlelik annak üdvös tanulságait. Az előadás lényegéből keletkező vita pedig, melyet Abramovics elnök vezet, Faján István alelnök és Harmann Gyula jegyző felszólalásai alapján oly eszméket vet fel, melyek mindjobban felderítik a hallgatóság körében, a történelmi mult homályát.

A budapesti nőruha készítő-segédék köre f. é. április 19-én. (vasárnap) délután fél három órakor, a VIII. Szent királyi-utca 4. szám alatt levő helyiségében közgyűlést tart. Napirend: 1. Jelentés a mult évi működésről. 2. Pénztári jelentés. 3. Tisztviselők választása. 4. Netáni indítványok.

Az „Egyenruhakészítők köre“ választmánya felkéri a tagtársakat hátralékos tagdíjaik befizetésére, nehogy az illetők az alapszabályok szerint igényjogosultságukat elveszítsék.

Az esztergomi szabó kisiparosok és munkások majus elsejét, Porubszki József (a Szabó-Hirlap előfizetője.) Szigeti vígadó kerthelyiségében ünneplik meg.

Gyűlékezés d. e. 8 órakor. Az ünnepély sorrendje. Ünnepi beszéd. Kedélyes szavalatok, mulattató jelenetek tekeversenyvel egybekötvé.

Szabómunkások és kisiparosok jelentetek meg mindnyájan.

Nyilt-tér.

E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

A „Szabók szaklapjának“ ez évi 4-ik számában Polacsek József ur aláírásával egy harci riadó jelent meg, a mely oly hányaveti módon összefüggő valótlan dolgokkal kibővíve adja elő a női-konfekció munkaadók és munkások között a multban lezajlott életküzdelmeket, hogy indítatva érzem magamat azokra az igazság érdekében nyilatkozni. Azt állítja ugyanis Polacsek ur harcias szövegében, hogy a konfekciós munkások szervezetének ez előtt 2 évvel egyes műhelyekkel folytonosan csatázni kellett. Ezt nem értem: Műhelyekkel — ingóságokkal — a harcot felvenni absurdum! de absurdum összes állítása, melyet jobb tudomása ellenére úgy füzi össze, hogy az a legkisebb érintésre, nevétséges módon összedül. Ugyanis a többek közt azt írja, — hogy a szervező-bizottság azt mondta (kinek?) helyes támogatunk benneteket, de csak azon feltétellel stb. Ők azonban (kik?) erről nem akarnak tudni, hanem azt akarják, hogy a munkások kaparják ki nekik a gesztenyet a parázsból. Hogy ezen letaposott jelmondatokkal mit akar igazolni Polacsek ur nem tudom; de ugylátom hogy ő önmagát sem érti meg. Mert a szóban forgó ügyben — tudomásom szerint — a munkások szervező-bizottsága a kisiparosok által támogatásra felkérve nem lett, mert hisz arról nekem — ki a tárgyalásokat vezetem — tudnom kellene valamit. Ugy látszik azonban, hogy Polacsek ur sem tud arról semmit, mert máskülönbén saját tollalval nem ütné ugyan saját állításait akkor, midőn ezeket írja: „Azt várták most is, midőn nekik volt szükségük a munkásokra, hogy ezek menjenek felajánlani szolgálataikat“ stb. Hol itt az összefüggés? Hisz, ha mi nem hívtuk, ők pedig nem ajánlották fel szolgálataikat, akkor miképp akarhattuk mi azt, hogy a munkások kaparják ki részünkre a gesztenyét.

A tudott tények ily szándékos elferdítésével Polacsek ur a saját érdekét, a saját hiúságát talán kielégítheti, azonban a közérdeknek szolgáltatást az által nem tesz. Már pedig sem a munkás, sem a kisiparos részéről nem kívánatos, sőt nem is előnyös az, ha a „közlekedés“ melyre mindkét félnek szüksége van, az ily alapnélküli állításokkal elmergesztjük. Ha ezt akarja elérni Polacsek ur, úgy rosszul számított, mert sem mi, sem a munkások az ő elfogult álláspontját magunkévá nem tesszük. Az „árulás díja“ című keverékre a magam részéről nem reflektálok, miután ily „anyámasszony meséknek“ bajzos ember úgy sem szokott felülteni.

Budapest, 1903. április 15

Brucker Ignác.

Egy szabász ki nem felejt.

Egy helybeli egyenruházati cégnél 15 év óta működik egy szabász, kinek sok jó tulajdonságai mellett még jó emlékező tehetsége is van. Ezelőtt 10 évvel egy tanonc munkát szállított a cégnek, midőn a szabász úr etvágyat kapott és elküldte a tanoncot ozsónnáért, ki azonban „serci helyett“, „Karaj“ kenyeret hozott. A szabász urat ez annyira felbőszítette, hogy egy hatalmas „pofonno!“ fizetett a tanoncznak a szivességeért. A tanonczban az önéret felébredt és védekezés szempontjából a szabászoltól felkapta, de többek közbelépése folytán a dologból komolyabb baj nem lett.

A tanonczból kisiparos lett, ki néhány héttel ezelőtt a cégnél munkát kért, de a szabász kijelentette, míg ő lesz az üzletben a szabász, addig az illető kisiparos náluk munkát nem kap.

Ez hetyke kijelentés szabász uram felelé a kisiparos, tán nem tudja, hogy az bosszu nemcsak csunya dolog, hanem elítélendő is, legkivált egy szabásztól. Meg vagyok róla győződve, hogy ha szabász ur kopogtatna kisiparos társam ajtaján, úgy bizonyára, egy darab kenyérral és néhány fillérral tanítaná meg azon igazságra, hogy minden, még a szabászi állás is mulandó.

Utólagos nyugtázás.

Az „Egyenruha-készítők köre“ által, előző számunkban kimutatott felülfizetők közül tévedésből kimaradtak:

Vavrinski Gustáv 2 kor. 30 fill. Bugyi János 1 korona. Hosh Ferencz 1 korona. Kadasics Károly 60 fill. Felülfizetőknek ez után nyilvánítja köszönetét

a rendező bizottság.

Nyilvános köszönet.

Mindazon nemesszivü emberbarátoknak, kik súlyos betegségem ideje alatt, rajtam és elcsüggedt családomon kegyes adományaiikkal segítettek, ez uton is, szivemből fakadó leghálásabb köszönetemet fejezem ki.

Páll Tamás
szabósegéd.

Szerkesztői üzenetek:

Egy szerény szaktársnak. Levélét vettük, és igazán csodálkozunk szerénységén. Ön megvinné 20 fillért lapunkat, ha nem Bálint volna a kiadó, ki a munkásoknak legnagyobb ellensége és ha „Szabó-Hirlap“ nem volna a címe s meg Isten tudja mit nem kíván. Vegye tudomásul azt, hogy lapunkat a szabómunkások és kisiparosokból alakult lapbizottság adja ki, ennek megbízásából Bálint a névleges kiadó; tehát nem azért mert a munkások legnagyobb ellensége hanem azért, mert „önzetlensége, megbízhatósága“ függetlensége és fíradtságot, nem ismerő buzgalma által a lapbizottságnak meghálálhatatlan szivességet tesz. Sok ily ellenséget a szabómunkásoknak akkor a céltudatos szervezkedést 24 óra alatt nyelbe üthetjük. Hogy mért „Szabó-Hirlap“ a címe? azért mert a lapbizottság arra keresztelte. Különben nem a cím a fő hanem a cél és irány, melyet követ.

F. S. (Bpest). Cikkét legjobb akarunk mellett, sem közölhetjük, mert személyes kultust, nem üzünk egyéb dolgozatait köszönettel fogadjuk.

Leopold Lipsitz, F. S. O. L. (Bécs). Legközelebb Bécsbe jövök, szervezkedésünk ügyében, akkor személyesen megbeszélhetjük. Üdvözlét.

G. L. (Nagyvárad) Ha ön azt hiszi, hogy lapunkat, avégett alapítottuk, hogy az ön személyes, természetü dolgait, nevezett „ujssággal“ velünk intéztesse el, akkor csalogdik, mi az ily felfogásnak helyet uem adunk, s ha az illető újság nem közölte az ön választát ebbe nekünk beleszólásunk egyáltalán nincs.

K. M. (Bpest.) Ugyan, ne „döngicséljen“. Mi jobban tudjuk azon ügy állását, mint azt ön hiszi de a balhát elefántta nem fujjuk fel. Az alkalmat azonban felfogjuk használni, ha ezt mi, és nem ön fogja jónak találni. A második kérdésére pedig azt mondjuk „Zúlikám, te nem panaszkodol, hanem dicsekszel.“

KRAUSZ ADOLF

finom posztó és divatszövet

valamint

szabó hozzávaló cikkek raktára

V., Erzsébet-tér 6. sz. **BUDAPEST**, V., Erzsébet-tér 6. sz.

Mintagyűjteményeket csakis szabóknak küld.

Hallottatok mi ujság?

GERGELY JÓZSEF megvette a Soroksári-utca 8. szám a vendéglőt a Kálvin-tér közelében és „Dombszögi-Kaszinó”-ra keresztelte. Jó házi konyha, hamisítatlan falusi bor, pontos kiszolgálás képezi legtöbb igyekezetét.

A **Táncsics-asztaltársaság**nak itt az otthona

Első magyar Jaquard-

— BUDAPEST, — szövőgyár
Gyep-utca 39. szám.

Selyem-mellények, kabát- és nadrágcímek legszebb kivitelben készíttetnek.

Tulajdonos: Schwarz Lajos.

Raktár: Budapest, IV., Deák-Ferencz-utca 15. — Brünn, — Jesuitengasse No 4.

BARBER FRIGYES

bel és külföldi
bélésárak és szabókellékek
gyári raktára

BUDAPESTEN,

V. ker, Erzsébet-tér 13.

Rendkívüli olcsó árak

Legmegbízhatóbb bevásárlási hely
bélésárak és szabókellékekben

Diamant Lipót és Társa

Budapest, V. ker., Erzsébet-tér 3. sz.

Legjobb minőségű varrókellékek

Szabók találkozási helye

Vendéglő megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a VIII., Szentkirály-utca 4. sz. alatti Suli (Szabó) féle vendéglőt vettem és azt a mai igényeknek megfelelőleg átalakítottam. Törekvésem oda fog irányulni, hogy pontos kiszolgálás, ízletes ételek és kifogástalan italok jutányos kiszolgálása által vendégeim pártfogását állandóan kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel
Ujhelyi Lajos
vendéglős.

Szabók találkozó helye.

Vigyázz!

Esztergomi szabókisiparosok és munkások pártoljátok **HOFBAUER JÓZSEF** borbély és fodrászt a „Szabó Hirlapnak” előfizetőjét. Kitűnő kiszolgálás.

A budapesti női- és férfi-
konfekció szabómesterek
találkozási helye

Zöldhelyi Lajos-féle

vendéglőjében
BUDAPEST, VII. ker. Dob-utca 31. szám.

Milkovics Mihály

BUDAPEST,

V., Erzsébet-tér 7.

Ajánlja legdivatosabb nyári selyem, gyapju és mosó-mellény újdonságait, valamint nyári öltönyökre igen cél-szerű nyers selyemeket

Dúsan felszerelt raktár mindennemű szabókellék és bélésárakból u. m. fekete és színes angol és alpaca sergek, clothok, szatin és eisengrau újjabélések stb. a legolcsóbb árban.

Rendkívül nagy raktár színes

Radames, Satin dechine és selyem

croiseból.

Angol női ruhakellékek a legjobb minőségben.

Hirdetések felvételnek

e lap kiadóhivatalában

Budapest, VIII., Baross-utca 38.